

poczynąć należy; jeżeli się do prawnika chciwego, a więc czuwającego na zyski uda, nie wchodząc w sprawiedliwe rzeczy rozeznanie, tryb sądowniczy będzie radził, iżby sam z tego korzystał i owszem iem niesprawiedliwszą rzecz uzna, tym się chętniej obstawać przy niej podejmie, gdyż ieszcze większego zysku, nie tak z wyroku następnego iak z przewłok, które wynaydzie spodziewać się będzie mógł: uda się do owego niegodziwego a usprawiedliwionego zwyczajem wynalazku, iżby strona przeciwna sprawiedliwą, ale nie prawną rzecz mając po sobie, stała się ofiarą przewrotności. Do takich się więc po radę udawać należy, którzy doskonale i prawo i zwyczajem krajowe posiadając, nie na wybiegach i formalności, lecz na prawdzie istotney zasadzają treść rzeczy. Świadomych prawa, a nie prawników z rzemiosła powinienby każdy przed sprawą brać na radę, albo jeżeliby się tacy na pogotowiu nieznalezli; znajdują się i u sądow rzadko prawda, znajdują się iednak takowi, którzy sprawiedliwość nad zysk przenoszą, i szlachetą chwałebne rzemiosło wspólniałym myślenia sposobem. Uczciwy zarobek wzmaga ie, ale ta dla nich korzyść naysłodsza, gdy służąc powszechności, od ucisku przemóżnych niewinność bronią.

Są tacy, którzy zbytciem miłości własney oślepieni mniemają, iż zbłądzić niemogą, albo przynaymniey chcą w drugich wmówić takowe o sobie mniemanie; gdy więc rzecz iest oczywista, iż błędzą, chcąc innych oszukać sami się wprzod omamiają, i przychodzą nakoniec do takowego stopnia zaśtepienia, iż wierzą omamieniu swojemu. Takowy rodzaj i sposob myślenia w prawnikach naygorższy, gdyż się do niego przywiązuje punkt honoru, a ten prowadzi do nieużytey w uporze zaciętości. Małe sprawy o lada fraszkę niszczyły i niszczą dostatnie familie, nie dla wartości rzeczy, (bo ta często-